

Jette Jespersen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi helt på det rene med, at nogle kan komme i økonomisk uføre, men ligefrem at etablere en uafhængig gældsrådgivning kan vi i Dansk Folkeparti ikke se der er brug for.

Der findes allerede i dag flere muligheder.

Bla. har de fleste, der er kommet i økonomiske problemer, vel allerede forbindelse med en bank og dermed en bankrådgiver, som netop kan opstille planer for afvikling af gæld ved hjælp af en budgetkonto.

Er det gæld til det offentlige, der tænkes på, må det være mest korrekt, at kommunen, Told og Skat og socialudvalget får en ordening for borgerne. Desuden findes også Forbrugerinformationen m.m.

I Dansk Folkeparti er vi ikke spor i tvivl om, at det er alt for let at stifte gæld. Der reklameres med kreditkort til indkøbscentre og stormagasiner med 3 måneders rentefri afdrag. Også andre kreditgivere er på markedet med alle former for lynlån. At optage lån for at betale et eller flere forfaldne lån er jo ikke et ukendt begreb og bestemt en rutsjebane, hvis det foregår på det grå eller sorte marked. Det var måske her, der skulle sættes ind.

Og så er der jo også spørgsmålet: Hvem skal betale? Og hvad er de økonomiske konsekvenser? Det har forslagsstillerne ikke taget højde for.

Men til syvende og sidst er det vel op til den enkelte forbruger, om han eller hun ønsker at stifte gæld. Så Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at det er alt for nemt at stifte gæld.

Der er mange, der i den grad bliver lokket til at tage de her quicklån til kæmpehøje renter uden at kunne overskue, hvad de egentlig går ud på, og som går ind i en forretning for at købe noget og så kommer ud igen og har taget et lån, som de slet ikke kan se hvad fører til.

Netop derfor er det jo, vi foreslår, at man skal have en mulighed for at få noget råd og vejledning om, hvordan man kommer ud af den gældssituation.

Jeg vil høre, om Dansk Folkeparti ikke vil være indstillet på at se på, hvordan vi kan sikre en sådan rådgivning, hvis det viser sig under udvalgsarbejdet, at bankerne ikke leverer den rådgivning.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg anerkender den indsats, som Dansk Folkeparti har gjort på det her område. Jeg tror oven i købet, det var Dansk Folkeparti, der helt berettiget var ude og var lidt harme på det tilbud fra vistnok PostGiro. De var ude og ville kaste 40.000 kr. i grams til folk, og folk troede, at det var billigt, og i virkeligheden var det til en høj rente osv. Så jeg anerkender fuldt ud, at Dansk Folkeparti har en social samvittighed på det her område.

Dansk Folkepartis ordfører spørger: Hvad er de økonomiske konsekvenser? Jamen der ved vi i hvert fald, at de økonomiske konsekvenser for dem, der er i uføre, er trecifrede millionbeløb. Det er det offentlige, der bruger trecifrede millionbeløb på at hjælpe folk ud af den bundløse gæld gennem gældssanering.

Det, vi vil, er at gå ind med noget forebyggelse, så vi måske undgår nogle af de her gældssaneringsager. Det var jo nogle af de her ting, vi gerne så, at et parti som Dansk Folkeparti også ville være med til at sikre.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Min mor plejer at sige, at man ikke skal friste svage sjæle, og jeg hørte Dansk Folkepartis ordfører netop erkende, at der faktisk er et problem, og at man i høj grad frister svage sjæle, sådan som situationen er i dag.

Når nu Dansk Folkeparti er enig i, at der er et problem, ville Dansk Folkeparti så ikke være med til at lave en offentlig gældspolitik, så vi kunne forebygge, at folk kommer ud i en social deroute, men også afhjælpe dem, som rent faktisk er kommet i klemme, og som har brug for råd, som ikke kommer fra en bankverden, som altså uanset alle gode intentioner tjener penge på, at man har gæld til den?

Med den ordførertale burde det være helt oplagt, at Dansk Folkeparti kunne støtte en offentlig gældspolitik.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

For at starte med fru Sandy Brinck: Jeg mener ikke, at det her forslag hjælper de svage sjæle, som fru Sandy Brinck siger, for der er jo muligheder nok for at få hjælp, og de mennesker, der først er kommet derud, jamen hvordan får man fat i dem? Hvordan henvender de sig? Det er jo ikke